books2ebooks.eu

Spéder J. Joh.

Heltedigt helliget det danske Armeecorps under Prinds Friederich til Hessen-cassel, i Anl. af Ærestøttens Opreiselse ved Sehested til Erindring om Seiren over de allierede Tropper, d. 10. Dec. 1813, o

Kbh.
1822

eBøger fra dit bibliotek via
eBooks on Demand

digitaliseret via
Det Kongelige Bibliotek

Tillykke med din eBog

Du har modtaget en eBog via **Det Kongelige Biblioteks EOD-service**.
Vi håber, du vil finde den både nyttig og let at anvende. eBogen er leveret til dig som en søgbar PDF-fil, og det giver dig nogle særlige anvendelses-muligheder.

Hvordan du bruger eBogen

Læse på din skærm

Du kan åbne og læse eBogen via din almindelige PDF-reader, der ligeledes giver dig mulighed for at bladre mellem siderne og zoome i teksten.

Udskrive på din printer

Du kan skrive hele – eller enkelte sider af - eBogen ud på din egen printer.

Gemme på din computer

Du kan let gemme eBogen på din private computer, USB-nøgle eller diskette.

Søge tekst

Du kan søge efter ord, dele af ord eller hele sætninger, i eBogen ved at bruge PDF-Reader'ens indbyggede søgefacilitet. Denne finder du ved at klikke på ikonet "Search" , eller trykke på tastaturknapperne [Ctrl+f].

Kopiere og genbruge tekst

Du kan kopiere tekst fra eBogen ved at klikke på ikonet "Select toolbar" , indramme den tekst, du ønsker kopieret og trykke på tastaturknapperne [Ctrl+c]. Du indsætter teksten, hvor du ønsker det, ved at klikke [Ctrl+v].

Kopiere og genbruge billeder

Du kan kopiere billeder fra eBogen ved at klikke på ikonet "Snapshot Tool" og indramme billedet, du ønsker kopieret. Du indsætter billedet, hvor du ønsker det, ved at klikke [Ctrl+v].

Betingelser for brug

Bruger du eBøger fra Det Kongelige Biblioteks EOD-service accepterer du samtidig de betingelser, der knytter sig til brugen af disse pdf-filer. Den vigtigste af disse betingelser er, at du kun må anvende eBøgerne til personlig ikke-kommerciel brug.
Læs alle betingelserne på http://books2ebooks.eu/odm/html/kb/da/agb.html

Heltedigt,

helliget

det danske Armeecorps

under

Hs. høifyrstelige Durchlauchtighed

General Prinds Friederich

til Hessen-Cassel,

i Anledning af

Æresstøttens Opreiselse ved Sehested

til Erindring om Seiren over de allierede Tropper, d. 10 Decbr. 1813,

ved

J. J. Spéder,

oversat af Fransk med en Indledning

af

Hermann F. Coucheron,

Seconde-Lieutenant og Candidatus Philosophiæ.

Kiøbenhavn, 1822.

Trykt hos B. J. Bendixen.

Æs-Odins Ætlinge, Cimbrernes Sønner,
I som nedstamme fra Frode og Dan,
Skuer tilbage i Tidens Annaler,
Betragter Fædrenes Heltedaad der;
Da vil I finde at Daniens Sønner,
I Oldtid som Nutid stode som Mænd,
Skiændige Flugt dem end aldrig vanæred',
Men stedse de vendte med Seiren hiem;
Disse saa store opheiede Helte
Kun adspurgte Æren og fulgte dens Bud,
Pligter mod Konge og Stat aldrig glemte
Fra spædeste Barndom indprentede dem;
Kiækhed og Troskab hos dem vare Dyder,
Som hersked' fra Tronen til laveste Vraae,
Og selv til vor Verdensdeels fierneste Egne
Udbredte sig Daniens Hæder og Roes;
Ja frygtet og æret var Dannemarks Navn
Fra Østen til Vesten fra Syd og til Nord.

Strømmer ei ſamme Blod i vore Aarer,
End aldrig vi ſvigted' Konge og Land,
Kræves vor Arm kun af Fædrenelandet,
Da kiække ſom hine vi ofre vort Blod,
End ſaae os Kong Frederik ved Seheſted kjække,
Som Valdemars Helte vor Fiende at ſlaae;
Thi bød han: Vore Krigeres Troſkab at lønne,
En Stette ſkal kneiſe paa Kampladſen brat,
Fra Søn og til Søn den ſkal Mindet forplante
Om Danſkes Heltedaad, Troſkab og Mod;
Naar Oldingen den med Børneflok ſkuer,
Hans Hierte ſig hæver og Blodet bli'er varmt,
Opvoxende Yngling han da ſkal fortælle
Om Forfædres ſtore Bedrivter i Nord,
Og Troſkab mod Konge og Land ham indprente,
Som Veien til Hæder og Ære og Roes.
Saa tænkte de Fædre, ſaa tænke vi end
Fra dem vi vil aldrig vanſlægte,
Og Dankongens Throne ſkal hædret og ſtor
Beſtaae indtil ſildigſte Slægter.

1ste Afsnit.

Seirende Fyrste tillad at jeg synger
Høit om den Dag som kroner din Daad,
Og til de kiække Krigeres Hæder
Forfædrene lige i Kraft og i Mod;
Kongen høit skattende Heltens Dievhed,
Bød reise en Støtte til Minde om dem;
Tilkommende Slægter skal den forkynde:
At stedse de Danske bar Seieren hiem;
Hans Kiærlighed til os sig deraf udtaler,
Saa høit at dens Stemme selv Himmelen naaer,
Taknemlige derfor vi offre vort Blod,
Saasnart han til Kampen os æsker.
Saa Kongen høimodigen selv sig udlader:
Børn, siger han, see! det er billigt og ret
De faldene Krigeres Minde at hædre
I Efterverdenen end leve de skal;
Verdens Slægter deraf skal lære:

At end vi beſidde Forfædrenes Kraft,
Ei Frederik den Siettes Krigere vige
For Knud den Stores i Kiækhed og Mod
Hvo det ter betvivle Rus eller Svenſk,
Ham aatte Aar lære at end vi ſtaae faſt,
Ei Fienden ter vove at byde Farvel
Hver iilſomt ſig ſkynder at redde ſig ſelv;
Glad offrer den danſke Kriger ſit Blod,
Thi Fædrelandskierlighed ſtyrker hans Mod.

2det Afſnit.

Her var det at Marts kaldte Friederich til Seir,
En Fyrſte hans høie Kald værdig;
Og Kongen ſtrax ſelv approberer hans Valg,
Paa Prindſen han ſikkert kan ſtole;
Dog Kongen ſig ſelv paa Marſchen begiver
Sin Feldtherre at underſtette;
Ham følger en vel udruſtet Hær
Sin Konges Ære at hævde beredt,
Nær Fiendens Fald er forhaanden.
Af Mod opflammes hver Krigers Barm,
Cavaillerie og Fodfolk kun aander Harm,
Med Fienden de ville ſig maale;
At viſe ſig Ranzau lige i Mod,
Fædrelandet at frelſe eller dee,
Er Hærens høieſte Ønſke.

Fiendens Frækhed den straffe vil
De fiendtlige Rækker til Jorden slaae,
Og seirende vende tilbage;
Nu Ordre til Angreb løsenet er
Som høres blandt Krigerne fjern og nær,
Opsættelse kun er dem Plage.
Af Kiedsomhed Hestene trampe og hvine
Som om de ved Krybben alt Fienden ahned',
Øinene brænde og Nakken den kneiser
Stive som Børster sig Haarene reise
Drab og Nederlag alt kun bebuder;
Staldkarlen de trodse, af Vildhed de bæve,
Egne Skygger de frygte, forfærde sig selv,
Kun føle de Lyst ved Trompeternes Klang
Og Trommen som byder til Hildursleg ind;
Op til Kampen mod Fienden iler,
I Græsset han bide eller vige.

3die Afsnit.

Prinds Friederich nu selv Commandoen tog,
Armeens Bevægelser ledte,
For Oldtidens Helte ei Nutidens veeg,
Kiækt fiendtlige Masser de sloge,
Skiendt Faae imod Mange, skiendt ringe i Tal,
Skiendt færre af danske Trompeter der klang,
Skiendt Spyd, Bajonetter, Kanoner var faae,
Dog Fienden maa Kampladsen vige;

I Bonden tilbagegav Ager og Eng,
Sine Børn, sine Hiorder og Fædrenehiem,
Derfor o Krigere signe Jer Gud!
I fredelig Hytte med Velstand og Roe.

4de Afsnit.

Ser Maaneder randt mellem Vaaben og Strid
Omringet af Farer, nærved at afskiæres
Vi manglede Fode, til Hvile ei kiendte,
Vaabengnye hertes kun Dag eller Nat,
Fienden var talrig, dog seire vi maae,
Vel klogest vi lige mod Centrum da gaae;
Vi vil bryde de siendtlige Rækker
Thi Enighed styrker vort Corps,
Og ere vi end ikke mange
Ved Kiækhed vi Maalet dog naae;
Fra raae Kosakker, som Svage befeide
For Sækken at fylde, vi rense vort Land
De Frygt kun indjage hos fredelig Borger
Der strækkes ved Synet af Tænder og Bart,
Stridvante Kriger strax Ryggen de vende,
Og smore Haser indhyllet i Rov;
Forrædersk forlade de Chef, Kammerader,
Prale af Rov som en glimrende Seir.
Fra de Canibaler vi frie vore Grændser,
Giengive den flittige Bonde sin Plov;
Hvorfor skal vi teve med Laurbar at hesie?

Raſk følger Soldater, for Konge og Ære
Sloge de Fædre, saa giøre vi end,
Vore Skridt vi fordobble, paa Forfædre tænke,
De vare Helte, end staae vi som Mænd,
Kongens, Nationens Ære vi hævde,
Fienden skal falde indtil sidste Mand;
Hele Armeen nu Marschen forcere,
Ei frygte vi Faren, thi danske vi er.

5te Afsnit.

Knap farved' Aurora den blaalige Himmel,
Den Dag som bestemtes til haardnakket Kamp,
For Krigerne frydende sig som til Dands
Raſk ilede Fienden imøde;
Alle som enige Brødre de stode,
Kongen en Laurbærkrands vilde de vinde,
Nu Fienden skal falde for Skioldungens Sværd,
Os Vaabnenes Magt nu skal Freden forhverve,
Ei længere flyde vort Fædrelands Taarer
Over fiendtlige Hæres trykkende Aag;
En Tingenes Stilling som Faae kun berige
Med Fleerhedens Tab ei hos os bestaae,
Paa Ærens Mark i Kampen at falde
Er bedre end leve vanæret og feig.

6te Afsnit.

Saaledes nu hele Armeen var stemt,
Og Prindsen strax uddeler Ordres,

Anviser enhver sin Function og sin Post,
Lallemand skal Avantgarden føre,
En fortient Officier udmærket ved Mod
Erfaring og Klogskab tillige:
Af lette Tropper og Infanterie
Fort af von Holstein hans Corps bestod,
Capitain Gerstenberg med et Batterie,
Og polske Landsenerer ham følger.
Grev Schulenborg første Brigade tog,
Slog Fienden saa tidt han sig nærmed',
Oberst Abercron Prindsen den anden gav,
Paa dem alle han sikkert kan lide.

7de Afsnit.

Alt stod nu i Slagorden, hver tog sin Plads,
I Tanken at dee eller seire,
Hver Chef alt har ordnet, hver Mand er beredt,
Paa Ordre til Angreb kun venter.
Oberst Waldeck, en kiæk og fortient Officier,
Om Natten i tykkeste Mørke,
Et fiendtligt Commando angriber og slaaer
(Nu Mørket tilpas ham just kommer.)
Adjutanterne Hegh og Capitain Carré
I Stilhed sig Fienden nærme,
Nu fangen, afvæbnet, fordrevet af Marken
Han taaligen overgiver sig strax,
Saa Dagen begyndte med Hæder og Roes,
Ei Aftenen den skal vanære. —

8de Afsnit.

Mod første Dags Aften Lallemand rykker
Sin mægtige Fiende roelig imod;
For Solen staaer op alt Holtse er taget,
Fienden kastet og sex Gange ti
Af fiendtlige Flok ere fangne,
Dog Seiren ham end ei fyldestgiort har,
Til et høiere Maal han nu sigter,
Sine Tropper han derfor fordeler paa nye,
Og snarlig sin Seir han forfølger;
Ham Gerstenberg følger med Artillerie,
De Sehested omgaae, og Fienden viger,
Men stedse tillige fordobbler sin Magt;
Schulenborg Lallemand ogsaa forstærker,
Og Høghs Grenaderer sig vise saa kiækt
At Intet formaaer dem at standse,
Skiendt tre Gange saaret han bli'er paa sin Post,
Deeltager i Seiren og Æren. —

9de Afsnit.

Prinds Friederich i Freden saa blid og saa god,
Med Kaarden i Haanden lod Fienden forstaae,
At hver som hans Konge tør vove at trodse,
Maae frygte hans Arm og Daniens Kraft,
Hans Valgsprog er: Seir eller hæderfuld Død;
Han aldrig veeg Marken for Seiren var hans,

Thi føle hver Daniens Kriger hans Værd.
Paa Kiærkhed og Troskab mod Konge og Land
Et Beviis han nu agter at give,
Desaarsag Skiærmydsler han taaler ei meer',
De Krigerne kiede, kun Berneleeg er,
Afgiørende Seir han vil vinde;
Tilfods han rangerer sin Hær en Colonne,
Den fører i Ilden i egen Person,
Mod Fienden han truende løfter sin Kaarde,
Uordnede Skarer anfalder og slaaer.
Her saae I ham Krigere Fienden at æske,
Sig pludselig styrte i blodige Kamp,
Os Veien at bane til Hæder og Ære,
Med dristige Skridt til Seiren at gaae;
Hans Øine lig Ildsluer frygtelig gnistre,
Dog uden Hidsighed seirer hans Mod,
Rolig og kold, men med tordneude Stemme
Han tilraaber Hæren: see Fienden er her,
Vi slaae ham til Jorden; hos os kun skal leve
Erindringen om hans Skiændsel og Fald;
Fremad Kammerater mig følge enhver,
I Æren jo søge — I finde den her.

10de Afsnit.

Hugger ind Dragoner, Husarer som Mænd,
Kun Ære man høster hvor Faren er nær,

Artilleriet os ogsaa rækker sin Haand,
Den Aand det besiæler mig borger derfor;
Hør Larmen — Alt styrter fra Centrum til Flei,
See Jægerne nu over Bierge og Dal
En frygtelig Kiæde udstrække;
Friſk op! manoeuvrerer med Raſkhed og Mod.
Jeg veed Eders Pligter I kiende,
Vi Fienden forjage fra Poſt og til Poſt,
En aldrig at flygte I kiendte,
Men stedse mod Fienden I kiække gik frem,
Os Vaabnene Veien skal bane,
Og Nat eller Dag vi ei lade ham Roe.
Brave Grenaderer Modet fordobbler,
Den danske Kriger jo Døden ei ændser,
Æren allene leder hans Fied;
Fremad Grenaderer, Seheſted beſtormer,
Hvor findes vel kiækkere Helte end I?
Under Aaget end aldrig I bøiede Nakken,
Betvungne af Fienden, I stedse ham tvang;
Brave Officierer, kiække mod Seheſted,
Ei længere vi vente, men Breſche vi skyde,
Ærens Tempel vi aabne, vor Kaarde er Neglen,
Med fordobblede Skridt os Soldaterne følge,
Nu staaer det til Eder at hævde vor Ære,
Paa Eders Kiækhed Kongens Hæder beroer,
Eders Angreb Armeens Skiæbne beſtemmer,
For dens Hvile i Nat vi nu ſerge. —

11te Afsnit.

Signlet til Angreb nu alt var givet,
I Ilmarscher hele Armeen gaaer frem,
Officiererne Mandskabets Mod kiækt oplive,
Og Ingen vil være den Sidste til Kamp,
Man Fienden for slagen allerede anseer;
Schulenborg strax uforfærdet befaler:
Med fældet Gevær gaaer paa Fienden los;
Regimentet Oldenburg under dets Oberst,
Grenaderene under Capitain von Hegh,
Alt kaster til Jorden, dem Ingen undslipper,
For dem synes Veien til Seiren kun leeg;
Colonnerne kiække Sehested bestorme,
Sig Fienden forstærker, dem Veien gier trang,
Men Prindsen snart Sehested erobrer tilbage,
Og Fienden af sin Stilling forjager,
Ham kaster til Jorden, totaliter slaaer
Frække Fiendes de uhyre Masser. —
Forbittret Schulenborg Sværdet nu griber,
Befaler hver Fiende til Jorden at slaae,
De Forvovne som styrre vor Roe skulle lære:
At dem vi ei vige i Kraft eller Mod,
Men Værget vi end vel vide at føre;
Hvad ville de hos os, hvortil al den Larm?
Vi Seiren dog have, det borger jeg for,
Kun fremad, anfalder og nedhugger Alt.
Nu kom det til Haandgemæng, Alt avancerer,
Dragonerne fælde enhver som tør staae,

Grenanderene Fienden flux giennembore,
Kun Valget han har mellem Flugt eller Død.
To hundrede Mand bleve giorte til Fanger,
Officiererne ei iberegnede var,
Og trende Kanoner vi toge.
Et fiendtligt Batterie os nu heftig beskied,
Det fyenske Dragoner strax toge
Og Veien til Seiren os aabned';
Snart Angrebet nu almindeligt blev
Og glade Soldaterne Cheferne følge,
Kiække som Løver, dog Mandstugt de holde,
Deres Officierer de følge alle som een,
De Danske der viste en Kiækhed, et Mod
Som Alt kan bevinge, men ei tvinges de.

12te Afsnit.

Knap Kampen begyndte, før Krigerne styrte
Sig seirende ind paa den fiendtlige Hob;
Grenaderenes Kiækhed hver stræbte at ligne,
Giennem Vaaben og Farer hver følger sin Chef;
Officiererne mageløs Tapperhed viiste,
I Ynglingens Alder en Kiækhed, et Mod,
Som Olding i Leiren geraader til Ære,
Patriotisme, Talenter fremviise enhver,
Hver Fare de trodse, kun Æren dem leder,
Dem Iver for Kongen og Landet gi'er Mod.
Indhyllet i Reg og omgivet af Ilden

Paa Fienden de seirende kaste sig ind;
Vel Fienden at overraske dem seger,
Forræderst i Flanken dem falde han vil,
Men skamfuld han finder sig skuffet.
Hans Angrebsplan Romling snarlig opdager,
Og snildt han den veed at forhindre;
Ved snilde Manoeuvres kun lidet bekiendte,
Seiren vi vandt — Fienden Skade og Skam.
Major Berger befaler nu sine Husarer,
De ilsomst ham have at følge;
Han indslutter Fienden saa rask og gesvindt
At ei han sin Stilling kan holde,
Ei mere i Flanken han falde os kan,
Men Tilflugt i Skoven maae søge.
Drevet af Skamfuldhed, Nid eller Had,
Paa nye han os Spidsen dog byder,
Med friske Tropper forstærket han er,
Ad skiulte Veie fremkomne,
Og rasende over det lidte Tab
Forgiæves han Kampen fornyer;
Dog dyrt det Angreb kom ham at staae,
Her stranded' tildeels hans Hæder,
De brave Mechlenborgske Tropper meer
End hundrede Krigere tabte,
De alle af vort Infanterie
Bleve tagne eller offrede Døden;
Selv Chefen Prinds Gustav af Mechlenborg
Blev saaret og taget til Fange,

Paa Veresord strax han sin Frihed dog fik,
Selv Seierherren Haanden ham rækker.
Fienden af tomme Forventninger skuffet
Sig atter fra Kampplads sierner,
Kanonernes langsomme Dren nu forkynde,
At Kampen sig nærmer sin Ende;
Men to Bataillioner fynsk Infanterie
Med fire Kanoner fremile;
Skiendt ei forsynet med Ammunition
Over Fienden de dog triumphere;
Major Stemann med sine Dragoner og kom,
Han Fienden saa heftigt angriber,
At Sværdenes Klirren, Gevæhrenes Ild
Tiltager og stedse fordobbles;
Men Modstanden mere foreger hans Mod
Hans Plan er her Kampen at ende.
Han Fienden angriber saa heftigt og rask,
At Lufttrykket kaster hans Rækker,
I Spidsen for Sine mod Centrum han gaaer
Sig vover saa nær ind paa Fienden,
At en russisk General een af hans Corps
Med egen Haand Hovedet klover;
Dog hurtige Ganger tilskrive han maae
At ei han foreger de Fangnes Tal.
Med dette Nederlag Kampen sig ender,
Og Fienden nu iilsomst skynder sig bort,

Men hver som vedherlig ei Benene bruger,
Man falder i Ryggen og griber.

13de Afsnit.

Seiersgudinden i pragtfuld Costume,
I Spidsen for Daniens dierveste Mænd
Med Ørneflugt stedse fremad nu iler,
Bortfierner enhver som er slavisk og feig;
Unyttig nu kortvarig Modstand kun er,
Og Fienden maae vige, alt Seiren vi har.
Prindsen med sine brave Soldater
Forlængst alt Krigsguden fyldestgiort har,
Derfor han sender sin huldе Gudinde,
Trompeternes Lyd foran hende gaaer;
Nu flygter Alt af Skrækken betaget,
Angesten stiger til høieste Grad,
Ei Tilholdssted Fienden mere kan finde,
Nu gienlyder frelse sig hver som han kan;
Seirende Danske os giver Qvarteer
At Marts er med Eder det see vi nu her;
Grenaderer kun lader os flygte i Roe,
For evig vi tilbyde Venskab og Fred;
Hører I ei Retraite vi slaae;
Skaaner vore Arme, skaaner vore Been,
Vore Hoveder med, vi kun eet have hver.

14de Afsnit.

Trompeternes Skrallen i Luften forkynder:
At Fienden flygter, vi følge ham brat,

Bekrandsed' med Laurbær vi vende tilbage,
Og Kongen vi vinde hans Odel igien.
Te Deum skal synges i hele vort Rige,
Hver Borger forkynde at Seiren vi har,
Erfare de skal at de brave Soldater
I egen Barm søge Løn for deres Daad.
Officierene hested' paa Kampladsen Hæder,
Enhver gav Prøver paa Kiækhed og Mod,
Hver Kriger uforfærdet kun søgte,
At vende tilbage med Seier eller døe,
For Medbrødres Frelse de kiække sig offred'
Og vandt uforvisnelig Hæder og Roes.
Om deres Heltedaad, Mod og Bedrivter
Igiennem Aarhundreder tale man skal;
Uforfærdet Officiererne stode
Giennemtrængte af hellige Følelsers Ild,
Uagtet bestandig omgivne af Farer
Dem kiække Soldaterne fulgte
Forfædrene lige kun Æren de søgte
Til Løn for al deres Møie og Flid,
Kongen nu deres Fortieneſter lønner
Dem Hæderstegn skiænker for Kiækhed og Mod,
Og for at forevige Krigernes Minde
Paa Kongens Befaling en Stette her staaer,
Til Menneskeslægten lyder dens Stemme:
Samtidige skuer Trophæerne her;
Forsvarer som disse kiækt eders Frihed

Mod Ransmænds Ænker og Fiendes Vold;
Stræber at ligne de Kiække hvis Navne
For Fremtiden staae opbevarede her;
Ei taber af Sigte — Eendrægtighed seirer
Forbundet med Kiækhed, er Fienden end stærk
Vor Beslutning er fast, ei formaaer den standse
Forenede Magters talrige Corps,
De fiendtlige Masser vi kiække nedtræde
Ei mere de vove at prove vor Arm. —

15de Afsnit.

Den Stette om Fædrelandskierlighed minder,
Om Danskes Bedrivter i blodige Kamp
Hvilken Dansk den Rædselsdag kunde vel glemme
Og Medbrødres Fald ei Menneske var,
Nei Gud er vort Vidne, ei gaaer os af Minde
Den Dag som beviser, for Konge og Stat
End staae vi som danske og brave Soldater,
Indgravet i Ertz Mindet evig bestaaer;
Vore Vaabens Triumph med Stetten skal leve
De afdede Krigeres Hæder med den.
Evig deres Aske skal holdes i Ære,
Vaage over at aldrig udslukkes vor Kraft;
Vore Børn og Børnebørn deraf skal lære
At gribe hvert Middel dem Skiæbnen tilbød,
Kiække ved Seiren sig Veien at bane

Til evig at leve med Hæder og Roes,
I Verdens Aarboger de stedse da mindes
Og aldrig skal uddee Daniens Kraft.
Lad Skiæbnens Sted ramme hvert Skabningens Leed
I Tid og Evighed dog vi bestaae.
Altfortærende Tid meer Grusom end Ded
Din Tand dette Minde ei gnave,
Det er vor høieste, eneste Skat,
Fra Forfædre det er vor skiønneste Arv,
Nattens Taage dens Glands ei fordunkle.

16de Afsnit.

Borger og Bonde kom her, hæft dit Øie
Paa det for hver Dansk saa hædrende Sted,
Da aldrig fra Forfædrene I vansloegte,
Og I ere med indbegreben herpaa,
Og Eders Daad var roesværdig og ædel
Troligen rakte I Krigeren Haand.
See Medbrødres Blod vel her Jorden har farvet
Men Fienden betvunget faldt for Eders Arm.
For at forplante til kommende Slægter
Mindet om Heltenes Troskab og Mod,
Kongen stormodigen selv nu befaler:
I Fremtiden være den Dag os en Fest,
De Faldnes Minde hvert Aar den gienkalde,
Armeens Hæder forhøie den skal;

Nationernes Mod den paa ny skal oplive,
Til den Spæde forplante Forfædres Blod;
Naar glade og froe vi hverandre fortælle
Om Danskes udviiste Kiækhed og Mod,
Vore Børn da betids skulle lære at kiende
Forfædres Bedrivter i Krig og i Fred;
Kommende Slægter deraf skal lære
I Fortid og Nutid det var vort Princip,
For Fædrenelandet i Kampen at falde
Er Borgerens første og helligste Pligt.
Historien vel og neiagtig at kiende
For Staten medfører stor Nytte og Gavn
De unge derfor deri underviser
Forældre, det ogsaa er Eders Pligt;
Ei Heitidens Aarsag tilbørligt at kiende
Mod Stifteren jo Utaknemmelighed var,
Skulde vi ei ham Taknemmelighed skylde
Som gav os paa Kierlighed saadant Beviis.
De ~~himmelske~~ Love hengivent I følge,
Vandrer den Vei Eder Gud har anviist,
Til Eders Børn I da froe kunne sige:
Saaledes sin Fiende bevinge man kan,
Saaledes man over Passioner kan seire,
Saaledes man Himlens Beskyttelse naaer.

17de Afsnit.

Krigens Strabadser nu vare til Ende
Alt Fienden har Valdpladsen rømmet,

Det Forbund som mod vor Konge var stiftet
Er opløst og Fienden jaget paa Flugt;
Ei mere formaaer han at samle sin Styrke,
Vi have betaget ham Lysten til Strid;
Hans Døde og Saarede Egnen bedække,
Ei mere han kan forstyrre vor Marsch.
Estandarter og Fahner i Sikkerhed ere,
Vi dristigen nu kan begive os hiem,
De Syge og Saarede Lindring forskaffe,
De Døde begrave vi naar vi faae Tid;
De forskiellige Corps med Vaaben Bagage
Forsamle sig, Egnen forlade igien,
Maalet er opnaaet, Fienden forjaget,
Sikker Tilbagemarsch aaben os staaer.
Men Rendsborg nu trues, vor Arm vi den laaner,
Paa Alt vi vil forberede os strax,
Vel ville disse besværlige Skarer
Forsøge at styrre vor indvortes Roe;
Kommer da Venner og brave Soldater,
Med Laurbær bekrandsede vende vi hiem
Ei Faren behøve vi mere at frygte,
Bastioner og Volde os sikkre mod den,
Vi Fienden angribe før Solen staaer op,
Og førend den daler bag Voldene staae.

18de Afsnit.

Nu staaer det tilbage at vælge en Mand
Paa hvem jeg med Tryghed kan stole,

Saa Prindſen udlod ſig, hver Chef, Commandeur
Ved Klogſkab og Mod er udmærket,
Min Pligt jeg vil følge, ei Nogen jeg vil
Af alle de Brave fornærme;
General Lallemand Avantgardens Chef
Tilbagemarſchen ſkal dække,
Skiendt ſtrænge Strabadſer os udmattet har,
I Nat vi dog bivouaquere!
Vi Morgenſtunden maae tage i Agt
For atter at ſamles og hvile,
Geværene da vi nedlægge i Roe,
Dem gribe igien naar det fordres;
En Commandeur ſaa erfaren ſom han,
Der Fienden ſaa ofte har ængſtet,
Vel Æren fortiener at dele vor Seir,
Han hæderlig Kampen begyndte,
Skiendt Heſtene under ham ſtyrtede, dog
Han ſtedſe fremad marſcherte,
Alt Ærens Tempel forlængſt har Marts
Ham aabnet, hans Offer modtaget;
Før Solen forgylder Biergenes Top
Til ſildigſte Nat han marſcherer;
Vi ønſke ham Lykke, ham byde Farvel
Under hans Beſkyttelſe trygge.
Soldater forſvarer nu Tempelet kiækt,
Reglen dertil I have ihænde,
I Morgen I bringe mig den i Triumph.

For Fronten jeg Alle den viser,
Krigere, dersom det stod i min Magt,
Gudernes Nectar skulde I smage,
Men svag som I andre det staaer kun til mig
Retfærd at hævde, I Hæder skal naae.

19de Afsnit.

O! Rendsborgs Borgere vist nok den Tid
Da Faren var nær I erindre
I vel have Aarsag at feire den Dag
Som giengav forenskede Hvile;
I Fred og i Roe nu hver kan igien
Sine Sysler roligen passe,
Treste Familie, Koner og Børn
Af Skræk og Jammer betagne,
O! Prinds, Officierer, hver brav Soldat,
Da Noden var stor, I os frelste.
I Fare vi stode paa een Gang at see:
Vort Arbeides Frugt ruineret,
Vor Smule Erhverv i Fiendens Haand,
Vore Huse et Rov for Ilden,
Vort Liv i Fare hvert Øieblik stod,
Havde Fienden vore Volde besteget,
Hvilken Elendighed, Taarer og Graad,
Den ene Ulykke den anden havde fulgt,
Selv Livets Ophold os rovet.
O! hvilken Lykke for os det var

En Beſkytter ſom Prindſen at have,
Mon ei evig Skiændſel at glemme hans Daad?
Der fra ſlige Ulykker os frelſte;
For Fremtiden Gud os beſkytte derfra,
Erindringen kun er tilbage.
Til Himlen erkiendtlige vende vi os
Med Bønner for ham ſom os frelſte
Fra de Ulykker ſom Krigen udbreder
Blandt andre Nationer fiern og nær.
Verdeners urandſagelige Ophav!
Du ſom alene kan alt hvad du vil,
Benhør vore Bønner, fra Hiertet de komme,
Velſign vor Armee og vor Gouverneur!
Den Dag Gud allene ſkal helliget være,
I Templerne evig vi ſynge din Lov,
Dig vor Hengivenhed at udviſe;
O, hvor høitideligt for Hjerte og Aand!

20de Afſnit.

Værdige Prinds! de reneſte Glæder,
Som ædel Daad feder og aldrig forgaae,
Diſſe kun fatte opheiede Sixle,
Deres Værd kun feles af Sixle ſom Din,
Saavidt ſom Solen ſit Lys udbreder
Ved dem allene ſelv Armod er riig.
Uhældſvangre Tiders uhældige Offre,
Enke betynget med faderleſt Barn,

Olding af Alderens Byrde besværet,
Tappre Soldater lemlæsted' i Krig,
Udmattede Syge paa usle Straaleie,
Berøvet al Hielp og Dødstimen nær,
Hungeren som Dinenes Ild har ødæret,
Kort, alle de Byrder hvorunder vi sukked',
Dem, ædle Fyrste, lettede Du.
Ved Din gavmilde Haand Alt igien er i Orden,
Forældre du giengav elskede Børn,
Børnene gienfinder glade Forældre,
Hver sig mod Himlen henvender med Tak
Til Skaberen af deres gienvundne Roe,
Mørke Taage fra Øiet adspredes,
Hver regner igien sit Kald som tilforn.
Ja høit mod Himlen de Reddedes Stemmer
Sig hæve i det de besynge din Daad;
Ja, Prinds! din Sixleadel os frelste
Fra Ulykker og Farer uden Tal,
Thi uden vor Hevidsmands diærve Mod,
To Hertugdømmer i Lænker laae.
Saa høie Dyder een Mand besad,
For ham Alles Ønsker opstige,
Den Ringe han i sin Beskyttelse tog,
Hovmod han fra sig stødte,
Retfærd han hylded' og hævdede den
Misundelse stedse han haaned';
Vel er Misundelse Niddingsdaad,
Misundelsesværdig dog er hans Lod.

21de Afsnit.

Soldater! See Kongen aarvaagen og nidkiær
Det Gode at fremme, befaler den Dag
I Fremtiden stedse en Fest skal os være,
I dobbelt Henseende feires den skal,
Om Slaget ved Sehested den os skal erindre
Tillige om Store Waldemars Seir,
Den Dag i vort Riges Chronik nu herefter
Os bestandig skal være udmærket og kiær,
Thi friist i vort Minde den stedse bevarer
At Danske ei blegne i blodige Dyst;
Overmodige Fiende de stedse ydmyged',
Hans Anfald med Kiæmpekraft stedse modstod'.
Soldater! i Dag I ei første Gang seired'
Giennem Secler man frygtede Fædrenes Kraft,
Deres Vaaben i Engelland selv triumpherte,
Selv Bretland og Irland har prevet vor Arm.
Karl den Store Kong Gotfred truer at giæste
I Achen hans yndede Sæde og Stad,
De Liisland erobre, Indbyggerne christne.
Nu Estland af dem ei mere befeides,
Waldemar over Østerhavet nu gaaer
Med fiorten Hundrede Skibe,
Med Pikker og Spyd vel udrustede
De vantroe Skarer at giæste;
Ham følger hans Erkebisp Sunesen,
For Religionen nidkiære begge;

Skiendt deres Armee var ringe i Tal,
Og fra alle Sider omgivet,
Dog ei manoeuvreret længe der blev
Ved Womarts Borg kom det til Feide,
Og Waldemar snarlig baner sig Vei
Igiennem de fiendtlige Rækker:
Han Hæren tiltaler: I Christne jo er,
Kun modigen fremad marscherer:
Sunesen i Religionens Navn
De Troende æsker til Kampen;
Nu Hæren oplives af Mod og Kraft
Hellig Iver den fører til Maalet,
De trodsige Hedninge christnede blev'
Og Underlagt Waldemars Rige.
Denne herlige Seir nu Kongen saa rørte,
Sines Heltebedrivter belønne han vil,
Desaarsag han Dannebrogsordenen stifter
Et stort Antal Riddere udnævner strax,
En Støtte for Thronen han derved sig skaber,
For Krigere Ordenen kun blev bestemt;
Alt sex Aarhundrede den nu har prydet
De tappreste Helte i Danmarks Armee,
I Krigere som dens Glands har fornyet
Haver stedse for Øie Forfædrenes Daad,
Denne Erindring om Forfædres Dyder
Nokſom beviser vi ligne dem end,
Vort Mod og vor Kraft er tilstrækkelig prøvet
I Nutid som Fortid vi Fienden bevang,

Ham fulgte paa Veien til ynkſomt han hylte.
Ja Fædrenes Patriotisme og Mod
End findes hos Nutidens Danſke,
Og Mindet om Fædrenes glimrende Daad
Vort Mod nye Næring ſkal give.
Krigere, Borgere, vi os berede
Vor Konges Befaling at adlyde flux,
Idag vi da glade Aarsdagen feire,
Saavel til Erindring om Waldemars Seir
Som Nutidens Heltes Bedrivter;
Dobbelt ſkien os derfor være den Dag,
Som ſaa værdigt vor Troſkab ſkal lenne,
Rene Følelſer fylde vore Hierter med Fryd,
Den Dag gaae os aldrig af Minde.

Anm. I dette Slag bleve giorte til Fanger: 24 fiendtlige Officierer og 603 Mand. Vort Tab beløb ſig kun til 17 ſaarede Officierer, og 531 Mand Saarede og Døde; dog døde en ſtor Deel af de Saarede anden Dagen.

books2ebooks.eu

Læs mere om projektet på:

www.kb.dk/EOD
www.books2ebooks.eu

Om EOD-projektet

"eBooks on Demand" (EOD) – på dansk "eBøger on Demand" – er et europæisk samarbejdsprojektet, der blev indledt i 2006. Det omfatter 14 national- og universitetsbiblioteker fra hele Europa og finansieringen sker bl.a. via EU.

Projekt har gjort det muligt for brugere af Det Kongelige Bibliotek at bestille ældre bøger som eBøger på nettet via REX. På længere sigt vil brugere på denne måde få adgang til millioner af bøger på nettet fra europæiske biblioteker leveret i digital form som søgbare PDF-filer -såkaldte eBøger.